

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 4C/22/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214201157
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2014:8214201157.3

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov samosudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v právnej veci žalobcu CETELEM SLOVENSKO a.s. so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35787783, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s. r. o., Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, proti žalovanému V. K., X.. XX.XX.XXXX, Z.. X. X, F., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42176778, zast. JUDr. Ambróz Motyka, Advokátska kancelária, Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 1 145,91 € s prísl. takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca **n e m á p r á v o** na náhradu trov konania.

Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 444,83 €, na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, AK, Nám. SNP 7, Stropkov, č. XXXXXXXXXXX/XXXX, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ō v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou súdu 26.01.2011 domáhal voči žalovanému a G. K. (v relevantnom čase žalovanej v 2. rade) zaplatenia sumy 1.338,28 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 192,37 € od 16.12.2008 do zaplatenia, úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.127,40 € od 01.10.2010 do zaplatenia. Zároveň požadoval, aby súd zaviazal žalovaných k náhrade trov konania pozostávajúcich zo súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

Žalobu odôvodnil tým, že dňa 26.11.2007 ako veriteľ uzavrel so žalovaným a jeho manželkou Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa § 497 Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ObZ“) a zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“). Na jej základe poskytol žalovanému a jeho manželke spotrebiteľský úver vo výške 905,86 € (27.290 Sk) na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve. Na jej základe sa žalovaný s manželkou zaviazali nahradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom formou 12 mesačných splátok vo výške 95,10 € (2.865 Sk), t.j. celkom 1.141,21 € (34.380 Sk) so splatnosťou prvej splátky 15.12.2007. Dlh tak mal byť pri pravidelnom splácaní splatený ku dňu 15.12.2008.

Žalobca tvrdil, že žalovaný a jeho manželka prevzali tovar u predajcu, čo potvrdili svojím podpisom na úverovej zmluve a žiadosťou o financovanie požiadali žalobcu, aby uhradil sumu zodpovedajúcu

výške úveru na účet predajcu ako kúpnu cenu za prevzatý tovar. Na základe uvedeného žalobca uhradil peňažné prostriedky na účet predajcu. Pri uzatváraní úverovej zmluvy účastníci bez výhrad súhlasili so Všeobecnými úverovými podmienkami pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy (ďalej len „VÚP“). Keďže svoj záväzok účastníci konania na strane žalovaného neplnili riadne a včas a na predžalobné výzvy nereagovali, žalobca 07.05.2010 odstúpil od zmluvy. Podľa názoru žalobcu jeho nárok predstavuje sumu 192,37 € (z titulu dlžných mesačných splátok úveru) spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 192,37 € od 16.12.2008 do zaplatenia.

Žalobca ďalej tvrdil, že 26.11.2007 uzatvoril s účastníkmi konania na strane žalovaného Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa § 497 a násl. ObZ a zákona č. 258/2001 Z. z. a na základe ich žiadosti im vydal úverovú kartu a poskytol úverový rámec v sume 663,88 €. Z tohto úverového rámca bola vyčerpaná suma 995,82 €. Aj v tejto súvislosti žalobca poukázal na to, že žalovaní bez výhrad súhlasili so VÚP. Svoj záväzok splácať dohodnuté splátky však nedodržali a žalobcovi neuhradili nič z dlžnej sumy. Na predžalobné výzvy nereagovali, a preto žalobca 02.08.2010 odstúpil od úverovej zmluvy, pričom 30.09.2010 odstúpenie nadobudlo účinnosť. Podľa žalobcu jeho nárok predstavuje sumu 1.145,91 € (274,99 € z titulu dlžných mesačných splátok úveru so splatnosťou do odstúpenia od úverovej zmluvy, 852,41 € z titulu dlžnej úverovej istiny, 18,51 € zmluvná pokuta). Okrem toho žalobca žiadal zaplatiť úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.127,40 € od 1.10.2010 do zaplatenia.

Dňa 06.07.2011 do konania vstúpil na strane žalovaných vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS.

G.C. K. (pôvodne žalovaná v 2. rade) v konaní tvrdila, že s predmetným záväzkom žalovaného nemá nič spoločné, o uzatvorení zmluvy nevedela a uviedla, že podpis na zmluve nie je jej. Zároveň dodala, že rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 5C 336/01-9 zo dňa 03.07.2001 bolo bezpodielové spoluvlastníctvo medzi ňou a žalovaným zrušené. Na základe výsledkov znaleckého dokazovania a následného späťvzatia žaloby voči nej súd konanie o nároku žalobcu voči žalovanej v 2. rade zastavil uznesením č. k. 4C 77/2011-182 zo dňa 17.06.2013. O trovách konania pôvodne žalovanej v 2. rade rozhodol súd uznesením sp. zn. 4 C 77/2011 z 13.11.2013. Nárok žalobcu voči žalovanému vylúčil na samostatné konanie, ktoré bolo vedené pod sp. zn. 4 C 186/2013.

Súd vo veci vykonal dokazovanie, nariadil pojednávanie, vykonal výsluch účastníkov konania, oboznámil sa s vyjadreniami a podaniami účastníkov konania a vedľajšieho účastníka, oboznámením v spise pripojených listinných dôkazov - zmluvou o úvere, výpisom z Obchodného registra žalobcu, odstúpením od zmluvy, prehľadom poskytnutých finančných prostriedkov a prehľadom úhrad žalovaných a sadzobníkom poplatkov žalobcu a zistil tento skutkový stav veci:

Súd z obsahu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zistil, že dňa 26.11.2007 účastníci uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere - klasický úver (pod písm. B) na zakúpenie tovaru v predajnej cene 1.237,80 € (37.290 Sk). Priama platba u predaju bola 331,94 € (10.000 Sk). Výška úveru je 905,86 € (27.290 Sk). Dohodnutých bolo 12 mesačných splátok vo výške 95,10 € (2.865 Sk) mesačne, 1. splátka bola splatná do 15.12.2007, súčet splátok 1.141,21 € (34.380 Sk) a termín splatnosti bol dohodnutý na 15. deň v mesiaci, RPMN bola stanovená vo výške 55,46 %. Tlačivo zmluvy - formulár pre spotrebiteľské úvery žalobcu, ktorý bol použitý aj v tomto prejednávacom prípade, je vertikálne rozdelený na dve časti, z ktorých pravá časť, orámovaná a podfarbená, obsahuje vopred vytlačené texty rozdelené na body: C/- úverová karta, D/- poistenie klienta, E/- dohoda o zrážkach zo mzdy, F/- súhlas so pracovaním osobných údajov. Do tejto časti formulára nie je možné nič mechanicky vpisovať ani meniť text. V spodnej časti tlačiva t.j. pod farebne označenou časťou je plnou čiarou vyznačené miesto pre vyznačenie dátumu a miesta uzavretia zmluvy a pod ním plnou čiarou vyznačené miesto pre podpisy. Bezprostredne pod týmito čiarami je rámček, obsahujúci vyhlásenie partnera žiadateľa o úver, ktorý mala podpísať G. K.. Ľavá vertikálna časť formulára je prispôbená na to, aby sa do nej mohli vpisovať individuálne požiadavky záujemcu o úver a obsahuje niekoľko oddielov, ktoré sú horizontálne medzi sebou oddelené prerušovanou čiarou.

Listom zo dňa 07.05.2010 žalobca odstúpil od úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX (klasický úver). Podaním zo dňa 02.08.2010 žalobca odstúpil od úverovej zmluvy zo dňa 26.11.2007 (úver prostredníctvom úverovej karty). Žalobca odstúpil od úverových zmlúv z dôvodu neplatenia úveru.

Súd z prehľadu odfinancovaných finančných prostriedkov (potvrdenie z 05.05.2011) zistil, že v prospech žalovaného bola na účet predajcu odfinancovaná suma 905,86 €, pričom žalovaný uhradil žalobcovi len sumu 760,80 €. V prípade poskytnutého úverového rámca (revolvingový úver), žalovaný vyčerpal sumu 995,82 €, z čoho žalobcovi nesplatil žiadnu sumu.

Vedľajší účastník podaním doručeným súdu 12.06.2013 vzniesol námietku premlčania dôvodiac tým, že odstúpením od zmluvy vznikol medzi žalobcom a žalovanými právny režim bezdôvodného obohatenia s nutnosťou aplikácie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka o 2-ročnej premlčacej lehote. Pokiaľ ide o klasický úver, ktorý vyplýva z úverovej zmluvy z 26.11.2007, k tomu vedľajší účastník uviedol, že zo žaloby vyplýva, že žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 905,86 € a z potvrdenia žalobcu zo dňa 05.05.2011 vyplýva, že žalovaný uhradil žalobcovi sumu 760,80 €, preto je žaloba dôvodná len do výšky 145,06 €. K zmluve o revolvingovom úvere uviedol, že tu nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy, pretože tu absentuje nedostatok vôle žalovaných uzatvoriť danú zmluvu a je potrebné považovať právny vzťah medzi účastníkmi za vzťah v právnom režime bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na to, že z potvrdenia žalobcu zo dňa 05.05.2011 vyplýva, že žalobca poskytol z úverového rámca (revolvingu) finančné prostriedky vo výške 995,82 € ku dňu 23.07.2008, preto vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania v časti pohľadávky žalobcu vo výške 1.145,91 €, pretože žaloba bola súdu doručená dňa 26.01.2011, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej doby vzťahujúcej sa na bezdôvodné obohatenie podľa Občianskeho zákonníka. Na základe toho vedľajší účastník navrhol zaviazať žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 145,06 € s príslušenstvom, v prevyšujúcej časti žalobu zamietnuť a žalobu voči žalovanej G. K. zamietnuť v celom rozsahu. Zároveň si uplatnil trovy konania.

Súd rozsudkom č. k. 4C 186/2013-14 zo dňa 12.12.2013 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 145,06 € spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 145,06 € od 16.12.2008 do zaplataenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd nárok žalobcu v prevyšujúcej časti vo výške 47,31 € spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 47,31 € od 16.12.2008 do zaplataenia zamietol a nárok žalobcu vo výške 1.145,91 € spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.127,40 € od 01.10.2010 vylúčil na samostatné konanie.

Z výpisu z obchodného registra žalobcu vyplýva, že v jeho predmete činnosti je aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov.

Podľa § 497 ObZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 ObZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z. z. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b) cit. zák. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 1 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z. z. zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu vzniku zmluvného vzťahu (ďalej len „OZ“) ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 52 ods. 1 až 3 OZ spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V danom prípade niet pochyb, že uvedený právny vzťah má jednoznačne spotrebiteľský charakter, a to vzhľadom na to, že žalobca ako veriteľ je podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana -žalovaný nemal možnosť obsah zmluvy ovplyvniť. Inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv bol do nášho právneho poriadku zavedený novelou OZ s účinnosťou od 1.4.2004.

Pokiaľ ide o ochranu spotrebiteľa, v tomto smere je významný zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“), ktorý v § 3 ods. 3 zakotvuje, že každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa OZ a ObZ, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa OZ, sa primerane použijú ustanovenia OZ. Súd nespochybňuje aplikáciu ObZ (ustanovenia § 497 a nasl. upravujúce úverovú zmluvu) na vznik zmluvy, avšak pre celkové posúdenie právneho vzťahu majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane vyššie citovaných ustanovení OZ. Z uvedeného

dôvodu súd aplikoval ustanovenia OZ na právne posúdenie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ale aj na z toho vyplývajúce účinky omeškania či premlčania nároku. Navyše v danom prípade bol žalovanému poskytnutý úver v takej výške, ktorá vylučuje aplikáciu negatívneho vymedzenia predmetu zákona č. 258/2001 Z. z. (§ 1 ods. 2 písm. e), a teda v tomto prípade platí špeciálna právna úprava podľa citovaného zákona.

Predmetom tohto konania, o ktorom ostávalo súdu rozhodnúť, bolo posúdenie nároku vyplývajúceho z poskytnutia tzv. revolvingového úveru, keď 26.11.2007 pri uzatvorení zmluvy žalovaný požiadal o poskytnutie úverového rámca. Pokiaľ ide o tento právny úkon, k tomu súd uvádza, že ako vyplýva z predtlačie zmluvy/žiadosti o poskytnutí spotrebiteľského úveru, žalovaný sa súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísal aj pod tú časť predtlačie listiny, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu, než ktorý primárne mal vôľu uzavrieť. Teda, ak chcel žalovaný získať úver na zakúpenie tovaru, čo bolo jej prvoradou pohnútkou k vstupu do právneho vzťahu so žalobcom, nemal na výber a musel podpísať predloženú predtlačie listiny, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu. V tomto prípade sa tak dá usudzovať, že ide o nedostatok vôle žalovaného- spotrebiteľa vstúpiť do iného zmluvného vzťahu so žalobcom ako bolo primárne vo sfére jeho záujmu. Okrem toho súd je toho názoru, že v danom prípade absentuje osobitná písomná forma zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol bezpodmienečne individualizovaný v zmysle § 4 zákona č. 258/2001 Z. z. Súd má za to, že nedošlo k dodržaniu predpísanej písomnej formy, ako to požaduje § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. a preto je zmluva o revolvingovom úvere, na ktorú žalobca poukazuje, neplatná podľa § 37 ods. 1 a § 40 ods. 1 OZ.

Pokiaľ ide o poskytnutý úverový rámec (revolvingový úver), žalovaný vyčerpal sumu 995,82 € ku dňu 23.07.2008, pričom žalobcovi nesplatil ani časť dlhu. Od tejto zmluvy žalobca 02.08.2010 odstúpil.

Odstúpenie od zmluvy vyplýva z čl. III.-6.-1. VÚP.

Podľa § 48 ods. 1 a 2 OZ od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 451 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 107 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom v čase rozhodovania súdu orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie

nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Keďže vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania ktorú súd považuje za dôvodnú a na ktorú musí v súlade s § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. prihliadať aj bez toho, aby sa jej oprávnený dovolal, súd sa už ďalej nezaoberal nedostatkami zmluvy o úvere, teda neprijateľnými podmienkami, ktoré zmluva obsahuje.

Pre súd bolo prioritné, že zmluva bola od začiatku neplatná. Súd zastáva názor, že medzi účastníkmi nastal režim bezdôvodného obohatenia uvedeného v § 457 OZ. Podľa OZ sa právny úkon musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný (§ 37 ods. 1), a teda nie je možné žiadať plnenie zo zmluvy, ktorá je neplatná. Momentom poskytnutia úverového rámca (revolvingu) finančných prostriedkov žalobcov žalovanému vznikli práva a povinnosti z porušenia práva (bezdôvodné obohatenie, náhrada škody). Účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia (§ 457 OZ). Súd konštatuje, že tento právny úkon je neplatný pre nedostatok vôle žalovaného, ako aj pre nedostatok predpísanej formy (§ 37 ods. 1 a § 40 ods. 1 OZ). To znamená, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil, pretože čerpal prostriedky bez platne uzavretej zmluvy. Dňom poskytnutia úverového rámca (revolvingu) dňa 23.07.2008 začala žalobcovi plynúť dvojročná premlčacia doba na podanie žaloby na súde. Keďže žalobca žalobu podal 26.01.2011, učinil tak zjavne po uplynutí tejto zákonom stanovenej doby.

Námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom je dôvodná, pričom súd je povinný na ňu prihliadať aj ex offo, a preto žalobu zamietol.

O náhrade trov konania medzi žalobcom a žalovaným súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 OSP, pričom vychádzal z toho, že v podstatnej časti úspešný žalovaný náhradu trov konania nepožadoval. Z tohto dôvodu mu súd právo na ich náhradu nepriznal. Náhradu trov konania si uplatnil žalobca, ktorý bol v konaní úspešný v nepatrnej časti. Vzhľadom na to, že náhradu trov konania si uplatnil aj vedľajší účastník na strane žalovaného, ktorý bol v konaní úspešný v prevažnej miere, vzniklo mu právo na náhradu trov konania (v tomto prípade predstavujúce trovy právneho zastúpenia) proti žalobcovi. Tieto trovy si vyčíslil ešte v podaní doručenom súdu 12.06.2013. V zmysle vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom v čase poskytovania právnych služieb súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania - trov právneho zastúpenia v sume 444,83 € za 6 úkonov právnej služby k tomu režijný paušál: 1. prevzatie a príprava zastúpenia uskutočnené v roku 2011 - 06.07.2011 vstup do konania, t. j. 71,37 € + 7,41 €; 2. vyjadrenie zo dňa 05.09.2011, t. j. 71,37 € + 7,41 €; 3. účasť na pojednávaní dňa 16.11.2011, t.j. 71,37 € + 7,41 €; 4. vyjadrenie zo dňa 12.12.2011, t.j. 71,37 € + 7,41 €; 5. Účasť na pojednávaní dňa 21.03.2012, t.j. 71,37 € + 7,63 €; 6.vyjadrenie zo dňa 11.06.2013, t.j. 71,37 € + 7,81 €, to všetko zvýšené o DPH. Keďže žalovaný mal čiastočný (ale prevažný) úspech, súd pristúpil ku kráteniu odmeny advokáta (právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného) a to v pomere úspechu a neúspechu žalovaného a žalobcu. Žalobca bol úspešný v pomere 10,84 % a žalovaný v pomere 89,16 %. Vedľajší účastník, ktorý vstúpil do konania na strane žalovaného si vyčíslil trovy konania vo výške 567,96 €, nakoľko súd pristúpil ku kráteniu odmeny vedľajšieho účastníka podľa pomeru úspechu, súd priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy konania predstavujúce 78,32 % z uplatnených trov, a teda vo výške 444,83 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§205 ods.1 O.s.p).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

(§ 205 ods.2 O.s.p.).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.